

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 22. december 2011

JUB/ J.nr. 2011-7320

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 24. november 2011 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 53 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Maiken Brix (EL).

Spørgsmål nr. 53:

"Ministeren bedes kommenterer lederen i LEV bladet, nr. 7, november 2011, og redegøre for hvorvidt der er tale om et lovbrud i omtalte sag fra Kalundborg Kommune."

Svar:

Det er nyttigt for demokratiet, når LEV er med til at kaste lys over konsekvenser af kommuners generelle beslutninger om udmøntningen af hjælpen til udviklingshæmmede i de enkelte kommuner.

En kommune har ret til at justere sit serviceniveau inden for lovens rammer og dernæst revurdere alle sager konkret og individuelt.

Det fremgår af servicelovens § 85, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp, omsorg, eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder til personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det kan f.eks. være støtte i forbindelse med madlavning. Kommunalbestyrelsen kan således på baggrund af en individuel og konkret vurdering af den enkelte borgers behov for støtte have truffet en afgørelse i forhold til den pågældende, der indebærer, at vedkommende efter afgørelsen har krav på at modtage hjælp til madlavning. Når en kommunalbestyrelse træffer afgørelse om hjælp efter blandt andet § 85 i serviceloven, skal den ifølge § 89 i serviceloven oplyse ansøgeren skriftligt om, hvilken hjælp der er bevilget.

Det fremgår af servicelovens § 3, stk. 2, at forvaltningslovens kapitel 3-7 om bl.a. partshøring, begrundelse og klagevejledning, finder anvendelse ved kommunens beslutninger om væsentlige ændringer i den konkrete indsats. Om der i forhold til den enkelte borger foreligger en sådan væsentlig ændring af den konkrete indsats, der indebærer, at forvaltningslovens kapitel 3-

7 finder anvendelse, har borgeren mulighed for at få afgjort hos Det Sociale Nævn. Bestemmelsen giver også adgang til, at borgeren kan klage over beslutninger om væsentlige ændringer i den konkrete indsats.

Borgeren har således mulighed for at klage til Det Sociale Nævn, herunder f.eks. med støtte fra en pårørende eller værge. Jeg har ikke mulighed for at afgøre, om kommunens disposition i forhold til den enkelte borger er i overensstemmelse med retsgrundlaget.

Karen Hækkerup

/ Karin Ingemann